

параметрів. Однак, при варіаціях параметрів помножувачів змінюється лише амплітуда вихідних сигналів. Тому, у разі потреби підтримувати стабільними амплітуди вихідних сигналів, такі помножувачі потребують високостабільних параметрів або їх стабілізації.

Висновки. Запропоновані аналогові структурно-функціональні схеми помножувачів частоти гармонічних сигналів є точними, вони призначені для функціонування у широких межах зміни амплітуд та частот вхідних сигналів без зміни параметрів схем. Амплітуда вихідних сигналів та фазовий зсув між вхідними та вихідними сигналами таких схем не залежать від частоти, перетворення сигналів виконується лінійно, без спотворень амплітуди та частоти, тобто схеми не породжують гармонік. Отримані схеми не потребують здійснення додаткового фільтрування вихідних сигналів і дають змогу доволі просто здійснювати перетворення сигналів. І вже реалізовані в сучасній елементній базі, такі схеми можуть використовуватися для прецизійного перетворення низькочастотних сигналів.

Література

1. Богданович Б.М. Нелинейные искажения в приемно-усилительных устройствах. – М. : Связь, 1980. – 280 с.
2. Богданович Б.М. Радиоприемные устройства с большим динамическим диапазоном. – М. : Радио и связь, 1984. – 176 с.
3. Тимошук П.В. Алгоритмічний метод синтезу помножувача частоти на основі інтегрального рівняння // Вісник НУ "Львівська політехніка" : Комп'ютерні системи та мережі / П.В. Тимошук, Т.І. Бардила. – Львів : НУ "Львівська політехніка". – 2000. – № 385. – С. 112-114.
4. Тимошук П.В. Синтез помножувача частоти гармонічних сигналів // Відбір і обробка інформації : зб. фізико-механічного ін-ту ім. Г.В. Карпенка / П.В. Тимошук, В.І. Ліщенко. – Львів : ФМІ ім. Г.В. Карпенка, 2000. – Вип. 14 (90). – С. 68-72.
5. Пат. 68902 А Україна, МПК 7H03B19/00. Помножувач частоти синусоїдальних коливань у парну кількість разів / П.В. Тимошук, А.С. Григор'єв – № 20031110346; Заявл. 17.11.2003; Опубл. 16.08.2004. Бюл. № 8. – 2 с.
6. Калахан Д. Современный синтез цепей. – М. : Энергия, 1966. – 192 с.

УДК 337.1

*Доц. Т.А. Городня, канд. екон. наук;
магістрант О.Р. Стефанюк – Львівська КА*

СУЧАСНА СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Розкрито сутність капіталу підприємства, визначено, що управління капіталом підприємства, як і весь процес управління, охоплює стратегію і тактику управління. Наведено основні завдання, які вирішує стратегія управління капіталом, певні базові стратегії управління капіталом підприємства.

*Assoc. prof. O.R. Stefanyuk; undergraduate T.A. Gorodnya –
L'viv commercial academy*

Modern strategy of management of enterprise a capital

Exposed essence of capital of enterprise, certainly, that the management of enterprise, as well as all process of management, a capital includes strategy and management tac-

tic. Basic tasks which are decided by strategy of management a capital are resulted, base strategies of management a capital are certain.

На сьогодні відбувається зміщення пріоритетів в об'єктах та цільових установах системи управління капіталом підприємства. Якщо в економіці, що централізовано планувалась, свобода в маніпулюванні ресурсами, їх відшкодування була досить обмежена, а підприємства були поставлені в строгі рамки і не могли вибирати найбільш раціональну структуру ресурсів, то в ринковій економіці такі обмеження по суті не існують, а ефективне управління капіталом вимагає здійснення оптимізації ресурсного потенціалу підприємства.

Отже, вирішенням цієї проблеми, на наш погляд, є розроблення оптимізаційних стратегій та їх практичне застосування. На жаль, цей підхід не отримав ще широкого використання на українських підприємствах. Формування структури капіталу на багатьох підприємствах здійснюється інтуїтивно, або згідно з традиціями, без належного аналітично-математичного обґрунтування.

Проблемі оптимізації капіталу в сучасній економіці приділяють значну увагу. Серед відомих спеціалістів, котрі розглядають цю проблему, можна виокремити таких, як Є. Брігхем, д-р екон. наук, І.А. Бланк, канд. екон. наук В.В. Ковальов, канд. екон. наук Ю.М. Воробйов, Е.С. Стоянова, Е.В. Негашев та інші [1, с. 23].

Таким чином, нагальна актуальність теми на теперішньому етапі розвитку економіки вимагає від молодих спеціалістів урахування особливостей формування структури капіталу, вивчення оптимізаційних моделей співвідношення власних та позикових коштів та застосування отриманих знань на практиці.

Насамперед, капітал підприємства – нагромаджений шляхом збереження запас економічних благ у формі грошових коштів та реальних капітальних товарів, що залучається його власниками в економічний процес як інвестиційний ресурс і чинник виробництва з метою отримання доходу, функціонування яких в економічній системі базується на ринкових принципах і пов'язане з чинниками часу, ризику і ліквідності.

Категорія капіталу в економічній науці є фундаментальною, яка визначає багато умов ефективного функціонування підприємства. Як об'єктові управління основному капіталові властиві такі сутнісні характеристики: чинники виробництва, ліквідності і ризику; приналежність до інвестиційного ресурсу; нагромаджена цінність, джерело доходу, тимчасова перевага й ін. Як частина капіталу, залученого підприємством у функції позаобігових активів, основний капітал має такі особливості: прийнятний ризик у процесі операційної діяльності; здатність генерувати стабільний прибуток відповідно до кон'юнктури ринку; припустимий рівень захисту від інфляції; великі резерви розширення операційної діяльності в період підйому кон'юнктури товарного ринку; прийнятний рівень втрат запасів товарно-матеріальних цінностей при збереженні [1, с. 187].

Основні напрямки розвитку та управління капіталом підприємства відображає концепція, яка є системою науково-обґрунтованих принципів. Основні структурні блоки концепції наступні: механізми, принципи, основні функції, методи і задачі. До стратегічних функцій віднесено: економічний розвиток підприємства, максимізація ринкової вартості, фінансовий ріст, фінансова рен-

табельність, фінансова ідеологія. Тактичними функціями є: створення нового бізнесу, інвестиції та інновації, сегментування, моніторинг та регулювання.

Методологічними принципами концепції є: інтегрованість із загальною системою управління підприємством; комплексний характер формування управлінських рішень; динамізм управління; орієнтація на стратегічні цілі розвитку; варіантність вибору управлінських рішень. Ці принципи поєднані з загальними принципами управління: системність, адаптивність, цілісність, оптимальність, надійність, гнучкість, ефективність, координація, науковість.

Управління капіталом базується на ідеї інтегрованого підходу, якому властива системна цілісність, що поєднує різноманітні складники процесу формування капіталу. Ця концепція полягає у всебічному і комплексному розгляді питань процесів виробництва і споживання, що є основою при стратегічному плануванні і прогнозуванні [2].

Стратегія управління капіталом підприємства спрямована на вирішення таких основних завдань:

1. Формування достатнього обсягу капіталу, що забезпечить необхідні темпи економічного розвитку підприємства.
2. Оптимізація розподілу сформованого капіталу за видами діяльності та напрямками використання.
3. Забезпечення умов досягнення максимальної доходності капіталу за запланованого рівня фінансового ризику.
4. Забезпечення мінімізації фінансового ризику, пов'язаного з використанням капіталу, за запланованого рівня його доходності.
5. Забезпечення постійної фінансової рівноваги підприємства у процесі його розвитку.
6. Забезпечення належного рівня фінансового контролю над підприємством з боку його засновників.
7. Забезпечення належної фінансової гнучкості підприємства.
8. Оптимізація обігу капіталу.
9. Забезпечення своєчасного реінвестування капіталу [4].

Управління капіталом підприємства, як і весь процес управління, охоплює стратегію і тактику управління. Під стратегією розуміють загальний напрямок і спосіб використання засобів для досягнення поставленої мети. Встановлюючи визначені правила й обмеження, стратегія дає змогу сконцентрувати зусилля на тих варіантах рішень, що не суперечать обраному напрямку управлінської діяльності. Тактика управління – це конкретні методи і прийоми досягнення поставленої мети у визначеній ситуації й у визначений момент часу. Завдання тактики управління – вибір найбільш оптимального рішення і способів його втілення в ситуації, яка склалася [3].

Існують такі базові стратегії управління капіталом:

- консервативна, метою якої є отримання дохідності вище, ніж по банківських депозитах за значно менших ризиків, ніж на ринку акцій;
- збалансована, де очікується отримання дохідності, що порівнюється з середньоринковою за найбільш ліквідними акціями, але з меншим ризиком;
- ризикова, де метою є отримання максимального приросту активів;
- індексна призначена для інвесторів, які мають за мету отримання інвестиційного доходу з портфеля цінних паперів, сформованого на основі індексу [5, с. 233].

Необхідно зазначити, що ефективність діяльності значною мірою залежить від рівня розвитку та вдосконалення системи управління капіталом. Управління капіталом суб'єктів господарювання тісно пов'язане із прийняттям управлінських рішень, оскільки його величина та динаміка є важливими критеріями для встановлення їх оптимальності. Капітал завжди є необхідним атрибутом діяльності – від моменту створення підприємства до його ліквідації або реорганізації. Своєю чергою, управління капіталом передбачає вплив на його обсяг і структуру, а також джерела формування з метою підвищення ефективності його використання. Налагоджений механізм управління капіталом передбачає: чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у плановому періоді; удосконалення методики визначення й аналізу ефективності використання усіх видів капіталу; розроблення напрямків оптимізації процесу управління капіталом, а також їх аналізу і впровадження; розроблення методики оперативного управління високоліквідними обіговими активами; розроблення загальної стратегії управління капіталом; використання у процесі управління економічних методів і моделей, зокрема під час аналізу і планування; орієнтацію на використання внутрішніх важелів впливу на процес управління капіталом.

Література

1. Воробйов Ю.М. Формування власного фінансового капіталу підприємств // Фінанси підприємства. – 2006. – № 6. – 332 с.
2. Степанов Д. Эффект финансового левериджа и специфика его расчета в российских условиях. [Електронний ресурс]. – Доступний з: <http://www.GAAP.RU>.
3. Пармонов А.В. Учет и анализ предпринимательского капитала. [Електронний ресурс]. – Доступний з: <http://www.OPTIM.RU>.
4. Форум CFIN.RU / Финансовый и операционный менеджмент // Проблема оптимизации структуры капитала компании в России.
5. Бланк И.А. Финансовый менеджмент : учебный курс. – К. : Изд-во "Ника-Центр", 2001. – 528 с.

УДК 339.13

Доц. Т.Г. Васильців канд. екон. наук;
магістрант Ю.М. Кривішин – Львівська КА

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ВИЗНАЧЕННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ АСОРТИМЕНТНОЇ СТРУКТУРИ ТОВАРООБІГУ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Обґрунтовано роль маркетингу у забезпеченні оптимальної структури товарообігу торговельного підприємства та запропоновано алгоритм забезпечення збільшення обсягу товарообігу внаслідок удосконалення асортиментної структури підприємства.

*Assoc. prof. T.G. Vasylytsiv; undergraduate Yu.M. Krivishin –
L'viv commercial academy*

Directions of improvement of method of determination of optimum assortment structure of commodity turnover of point-of-sale enterprise

Grounded marketing role in providing of optimum structure of commodity turnover of point-of-sale enterprise and the algorithm of providing of increase of volume of commodity turnover is offered as a result of improvement of assortment structure of enterprise.